

BÁCSKAI HIRLAP

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP.

Előfizetési árak:
Egy évre 8 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre. . . . 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 4 kr.
Hétfői szám 2 kr.
Nyilttör soronkint 20 krajczár.
Szerkesztőség:
Kossuth-utca Vojnich-palotában

Megjelenik minden **hétfőn** délben, **szerdán, pénteken** és **vasárnap** reggel.

Hirdetési díjak:
A 16 részre felosztott oldalon egy hely — a 30 kr. hirdetésekkel együtt — 1 frt. 1/4, 1/2 vagy egész évi hirdetések-nél árkedezmény.
Kéziratok nem adnak vissza.
Kiadóhivatal:
Kossuth-utca Vojnich-palotában

Társzerkesztő:

Dr. BLAU GÉZA

Felölts szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY

Főmunkatárs:

Dr. RÉVÉSZ ERNŐ

„Habemus akadémiám.”
Jólesnek — de nagyon jólesnek nemcsak nekünk, de mindnyájunknak, ha végre valahára látnánk egy kis mozgalmat arra nézve, hogy városunk építkezéseinek szépészeti terén valami történik, ha csak egy lépést látnánk arra nézve, hogy Szabadka városának másodrangú utcáinak kikövezésére vonatkozólag valami történék.

Régi baja városunknak az, hogy a centrum és egyik másik nevezetesebb utcáinak kivételével a többi utcák ugyszólván a város mostoha gyermekeinek tekintetnek, akiknek jó a hét-köznapj gunya is, amely utcák teljesen el vannak hanyagolva, amelyekben kövezésről szó sincs és ahol télen fájdalmasan mondhatják el a szegény fuvarosok, akiknek ezeken az utcákon átlábolni kell és ott folyton felakadnak, hogy »habemus akadémiám!»

Az ilyen akadémiák azonban egy cseppet sem válnak előnyére sem a forgalomnak sem más egyébnek — de ha már más miatt is a bajon segíteni olyan sürgős nem volna — minden-estre egy másik tényező feltétlenül

megkívánja, hogy valamiképpen vettessék vége ennek a falusi primitív állapotoknak.

A város szépészeti igényei kívánják meg, hogy azok az utcák, amelyek vagy a főterre, vagy a nagyobb utcák valamelyikébe torkolnak kiköveztessenek, hogy a kikövezés bizonyos arányos rendszer szerint tétessék fogantatba.

Volt is e részben már terv elég, de mostanában stagnál az egész tervezet és ezuttal csak úgy áll a dolog, hogy mindaddig míg valami nagy kő meg nem mozdul e részben mi sem fog történni.

Nem hozunk javaslatba egy utcát sem még ezuttal amelynél a dolgot megkezdeni kell, — mert nem is az a célunk, hogy egyik másik utca ebbe a különös szerencsébe részesíttessék — de tervet kérünk, olyan tervet — amely a szakértői mérnöki hivatal alkalmának talál arra, hogy városunk szépészeti igényei általa kielégítést nyerjenek.

Ha ezt a tervet magunk előtt látni fogjuk, nem fogunk késni pártatlan megjegyzéseinket erre megtenni.

Amíg ez meg uem történik addig

mindig a fuvarosok megjegyzése kísért előttünk, hogy: »habemus akadémiám!»

Alapkö elhelyezés.

Ó-Becse, 1897. december 2.

Még 1889-ben az »ó-becsei polgári magyar dalkör» választmánya vetette föl az eszmét, hogy az 1848—49-ben elesett vértanúk emlékére Ó-Becsen emlékmű emeltessek és e célra száz frtot azonnal meg is szavazott. Akkor a lelkesedés összegyűjtött 5—6 száz frtot, de a megvalósulás elmaradt, míg nem az idén a szabadságharc 50 éves jubileumának közeledte ismét felszínre nem hozta az ügyet, néhány buzgó ember tevékenysége kezébe vette a megvalósítás tervét. Megalakult a bizottság; a mely a gyűjtést oly szép eredménnyel folytatta, hogy végre megkötötte a szerződést Fischer szegedi kőfaragó céggel egy hatalmas szabadságszobor felállítására iránt.

A felállítandó szabadság szobor 8 1/2 méter magas lesz és teljesen hű mása a Szegeden felállított honvéd szobornak. Ez emlék a Szent-István téren a városház diszes épülete előtt fog felállíttatni.

Az alapozási munkálatokat mult héten kezdtették meg és az alapkö ünneplés elhelye-

TÁRCZA.

Hajdan és most.

A „Bácskai Hirlap” eredeti tárczája.
Irta: QUASIMODO.

Nem is olyan régen, még a hajam szálai is kacskaringóra gördültek össze attól a nagy szerelmi lángtól, ami bennem égett!

Ugy szerettem azt a barna kis lánykát, hogy ha a nevét hallottam említeni — belepirultam, ha találkoztam vele az utcán — reszketett kezemben a kalapom, amint mély tisztelettel emeltem le előtte és szívem dobbanása tul kiabálta üdvözetemet.

Mikor végre sikerült vele megismerkednem — mikor órák hosszáig csevegtem vele, hallgathattam bübajos hangját — ezüst csengetésű kacszáját — mikor a »viziontlátásra» felém nyújtotta kis puha kacsóit, — nagyon nagyon boldog voltam!

Boldogságomban kezemben feledém kezét, rózsás ujjait szorongattam, míg ő — megelé-gelve a tul bizalmasságot — ki nem rántotta e lesújtó szavakkal:

«Menjen maga — ügyetlen!» És mutatta mily kegyetlenül szorítottam össze ujjait.

Oh hogy fájt akkor nekem ügyetlenem! Szerettem volna letérdelni előtte — végig csókolni mind a tiz ujját — bocsánatáért könyörögni és megmondani neki azt, a mi ajkamon lebegett, hogy szeretem — szeretem!

Nem volt bátorságom bevallani szerelmemet — ő meg nem vette észre, nem sejtette, hogy szeretem.

Néha-néha mikor aranyos kedvében találtam, mikor — mintha — biztató sugárt láttam volna a szemében — a szerelemről beszéltem neki.

Bele vegyitettem a szerelem édességébe az én keserű boldogtalanságomat — árva szivemről beszéltem neki, mely oly igazán tudna szeretni, mely még sohse szeretett — melyet még sohse szerettek....

És ő oly áhitattal hallgatott — hallani vélttem tizenhat éves szivecskéje dobogását — kis keble oly édesen hullámzott a csipkés derék alatt — nagy fekete szemei tündöklő fényben ragyogtak — finom creol arczbőrért valami előtte ismeretlen érzés bibor pirosra festette — eper ajkai beszédre nyillottak és én vártam — vártam elbűvölve e gyönyörű látománytól....

Vártam a szót ajkáról — lestem az édes hangot — és nem volt bennem annyi bátorság, hogy e gyenge teremést keblemhez szorítsam és ajkára forrasztva ajkamat, a menny és boldogság mámorító édenét élvezzem és megittasodva keblém rebejem el neki — suttogjam fülebe:
«Tudod-e már mit akartam mondani — érzed-e mennyire szeretlek?»...

Szerettem, szerettem — de nem mertem bevallani neki — félttem, hogy megriasztom,

hogy elut előlem — mint elrebben a mit sem sejtő ártatlan madárka a legkisebb neszre, mit a száraz levél zizzenése okoz!

Mily sok szép és feledhetlen órát töltöttem vele a város parkjában, hol majd minden este találkoztunk.

A sétáiban eltáradva oda ültünk az orgona bokor tövébe — néztük a sötét kék eget — a ragyogó csillagokat — a méla holdat — némán, szótlantul — egymás mellett — mint a mesebeli szerelmes párok — csakhogy.... csakhogy a mesebeli szerelmesek egymást át-ölelve csodálták a természet nagyszerűségét — szívták magukba a virágok bódító illatát, hallgatták szívük hangos dobogását, míg mi illó távolságban egymástól — hallgattuk a tücskök hangos csiripelését — a távoli fuvala szomorú danáját és egy-egy mély sóhajt küldtünk fel az ég felé!...

Hajdan! — És most? — — —

A tél végnapjait éli — a napsugarak elolvastották már a havat — felszártották az utakat — tengernyi nép lepi el a főváros utait — üdvözlí az első tavaszi napot — kö-zötük vagyok én is — hámtulom a büszke, karcsu tornyos palotákat — csodálom a kirakatokat és elragadtatva legeltem szememeit a mi fővárosunk szebbnél szebb hölgyein és alig veszem észre, hogy ott áll egy kirakat mögött az én szívem bálványá — míg előtte gyönyörűen megtisztítva nyújtózkodnak a sima márvány asztalon a szépen meghizlalt vágott — libák.

zése, kedden délelőtt történt. A szítáló öszi idejét is arra használta fel, hogy beült a hivatalba és összes idejét a leletbongészetre használta fel.

Az ügyvédi kar ezen határtalan komiszkodás miatt mit tehetett egyebet, mint mérgeledőtt az ugrszólván naponta érkező leletek miatt, folyton felfolyamodott és *kilószámra* mentek be egyrészt a piócza részéről a lelet felvételek, másrészt *még több kilószámra* ezen alaptalan leletek miatti felfolyamodások.

Ezen felfolyamodások nem épen a leghizelgőbb modorban nyilatkoztak a lelet-piócza eljárása miatt, úgy hogy a felső folyamodásu forum az ügyvédi kamarához áttett többek közt egy beadványt, amelynek legenyhébb kifejezése az volt, hogy: *vérszopó piócza, zsebrák, aki mások nagy nehezen megtakarított fillérei gazdagodni akar stb.*

Egyébiránt hogy a közönség is lássa mennyire adatokra és tényekre alaptjuk állításainkat csak egy esetet adunk itt elő.

Egy helybeli ügyvéd 9954/96 szám alatt egy alaptalanul fölvetett lelet ellen, amely bizonyára nem volt az első amit annak a piócának köszönhet felfolyamodásában többek között a következő kitételeket használta „*csupán a legpiszkosabb kapzsiság oka és belső rugója ezen fizetési meghagyás kibocsátásának*” — majd pedig a következő kitétel áll ezen beadványban „*a lelet felvevő azt gondolja, hogy az ügyvédnek nincs jobb dolga mint arczátlan eljárását folytonos felebbezésekkel üldözni, hogy így a már biztosan hitt koncztól lessék; valóságos harcztot folytat és merényletet követ el ezen zsebrák és vérszopó piócza a tisztességes polgárok nagy nehezen megtakarított fillérei ellen*”

Ezen kitételek miatt a pénzügy igazgatóság amidőn a lelet mint alaptalan leirattott áttette a szabadkai ügyvédi kamarához 52484/V. 897 szám alatt „mert oly sértő kifejezéseket használ a lelet felvevő ellen, melyeket egy hivatalos közeg ellen tűrni nem lehet.”

De a szabadkai ügyvédi kamara fegyelmi bírósága mindazon által 842/97 szám alatt a eljárást **beszüntette** és azt a válaszmány hatás körébe utalta mert ezek a kitételek csupán az eljáró közeg ellen voltak irányítva, kinek eljárása tényleg törvényellenesnek bizonyult.

Az ügyvédi kamara tehát nyíltan kimondta, hogy ennek a piócának ezek a kitételek kijárnak.

A kamara ezen végzését daczára hogy a pénzügyigazgatósággal közölve lett **senki meg nem fellebbezte**.

Daczára ennek azonban a lelet-piócának egy csápjá sem görbült meg — és folyton üzi még mindig hitvány mesterségét.

Ad absurdum lehetne vinni azokat az *örült megleletezések*et, amiket ez a piócza véghezvitt. Megleletezett mindent ami a kezébe került.

Tudvalevő dolog, hogy a *adóhivatal nem győzte* iktatni még évekkkel ezelőtt egy bünös egyén a bélyegeket lenyalta, amiért is a törvény meg is fenytette.

Nagyon természetes hogy a lelet-piócza ezt sem vette figyelembe és évekkkel visszafelé terjesztette ki csápjait és a szó szoros értelmében elporosodott aktákat véve elő végezte borzasztó lelet-bongészetrét, aminek eredménye az volt, hogy az *adóhivatal nem győzte* iktatni a lelet-piócza leletfelvételeit, a pénzügyigazgatóság pedig nem győzte eléggé elintézni a felfolyamodásokat — az ügyvédeknek pedig minden szabad idejüket arra kellett pocskolni hogy a lelet-piócza akccziója ellen mozgásba hozzák a tollat és sok helyütt ugrszólván egy külön irnokot kellett venni, aki egyebet sem

tett mint csupán csak felfolyamodott a lelet piócza eljárása ellen.

Ilyen vexálást víz végbe már hosszú idő óta ez a lelet piócza és vízi végbe most is. Ha száraz adatokat kellene felsorolni hogy milyen örültsegeket víz végbe ez a lelet piócza ahhoz lapunk hasábjai kicsinyek volnának.

Ott ahol a törvény kimondja hogy az illeték kiszabás alá esik, ott a lelet-piócza fölvesz leletet, — ügygondnokok ellen — csődügyekben, szegény védelmeknél — váltóóvások első példányainál — egy rézsut vagy megfordítva felragasztott bélyegnél — perbeszüntetéseknél — a váltó behajtási forgatmányainál — zárgondnoki ügyekben, törvényes halasztásoknál ahol bizonyos esetekben a törvény és gyakorlat a bélyegkötelezettséget világosan állapítja meg: ezen törvényes intézkedések ellenére a lelet-piócza leleteket tud kieszelni.

Kieszel leleteket szárazon és vizen, élőlkön és holtakon és ha tőle függene, akkor a teremtésnek nem volna egy jottája sem, amelyre eletező bélyegzőjét rá nem ütné.

És kieszeli ezeket *ezerszámra!*

A lelet piócza nagyon praktikusan spekulál. Ha a lelet fennáll, akkor ő megkapja a jutalékát, ha pedig nem áll tenn és leírják, ezzel sem veszít semmit; ha pedig *és ez a legfőbb spekulációja: az ügyvéd elmulasztja beadni a felfolyamodást*, (ami nagyon gyakori eset) akkor a lelet piócza megkapja az ő jutalékát.

Minden egyes szó, amit itt kiirtunk való tényeken alapul. Nem is kételkedik abban senki, tudja az ügyvédi kar minden tagja de sajnos nem csak tudja de folytonosan érzi kellemetlenül ennek a lelet — piócának a szemérmertlenséggel határos eljárását.

A laikus felekről akik azt hiszik, hogy ennek így szabad és így kell lenni nem csodáljuk hogy nem rezonniroznak, de hogy az ügyvédi kar meddig tűri ezt a piócztát a testén — arra kíváncsiak vagyunk.

És vajjon megengedhető e a közmorál szempontjából, hogy olyan ember, aki ellen egy ügyvédi kamara ilyen privilégiumot adott, hogy arra mindent lehet rámondani, egy törvényeszéki irattárban mint hivatalnok egy per-cig is helyet foglaljon?

Különfélék.

— **Helyettes rendelés.** A szegedi közjegyzői kamara az áthelyezés folytán megüresedett titeli közjegyzői állásra helyettesül dr. Kóssa Miklós ujvidéki közjegyzői helyettes rendelte ki.

— **Nyugdíjazás.** Szutrély István, ujvidéki kir. hath. főgyimnasium tanár saját kérelmére nyugdíjaztatott.

— **Jóteknység.** Zomborból írják: Grósz Henrik, zombori polgár, a zombori ág. ev. egyházközségnek 5000 forintot adományozott. Az adakozó az adományról szóló takarékpénztári könyvecskét a vasárnap megtartott presbiteri ülésen nyújtotta át. A nemeslelkű adomány általános örömet keltett az ág. ev. polgártársaink körében.

— **Hymen.** Heizler Zoltán filipoval gyógy-szertár tulajdonos tegnap délelőtt esküdött örök hűséget Szűcs Margit kisasszonynak, Szűcs Károly m. kir. pénzügyi titkár leányának. Násznagyok voltak: a menyasszony részéről dr. Molnár Károly orsz. képviselő, a vőlegény részéről Városov Károly nagybirtokos.

— **Uj irnok Cservenkán.** Cservenkán községi II od irnoknak Sauer Oszkár választatott meg.

— **Véres kardpárbaj.** Zentán decz. 2-án Szesztrics Milán pósthivatali gyakornok és Mórítz Gyula belétszerkesztési díjnak egy társaságban összeszólalkoztak ami állítólag tetlegességre került. Természetesen párbajt kellett vívniuk, ami a közeli Csóka községben d. u. 1 órakor meg is történt és pedig oly szerencsétlenül, hogy Mórítz karja Szesztrics jobb karján az összes izületeket átvágta, minek folytán a jobb karját a felső karcsont elfürészlésével amputálni kellett. Mórítz könyvnyű sérülést kapott. A városban nagy a részvét Szentrics iránt, ki két nap előtt kapott értesítést arról, hogy kineveztek póstatiszté. Most a városi kórházban fekszik, hova anyja távirati értesítésre megérkezett.

— **Sürgöny. A gellérthegyi rablógyilkosság bűnügynek végtárgyalását ma szombaton folytatta a budapesti kir. törvényszék Dr. Geuthon Ferencz kir. alügyész mind a két vádlottat a gyilkosság büntetésében mint tettestársakat kérte bűnösnek kimondani. Ezután dr. Sós Béla, Fuchs Mátyásnak a védője és dr. Molnár Gyula ügyvéd, városunk szülötte és előnyösen ismert fővárosi kriminalista tartották meg védőbeszédeiket, ügyesen csoportosítván a védettük mellett mutatkozó enyhítő körülményeket Különösen dr. Molnár Gyulának kiváló ékesszólással tartott és helyenként költői szépségű beszéde kellett mély hatást az óriási számban megjelent válogatott közönségben. Feszült érdeklődés közben hirdette meg Czárán István kir. táblabíró a kir. törvényszék ítéletét, amely szerint Fuchs Mátyás és Hegyi Károly vádlottak a gyilkosság büntetésében mint tettesek bűnösnek nyilvánítottak és ezért Fuchs élet-hossziglan tartó, Hegyi pedig 12 évi fegyházra ítéltetett.**

— **A Sport-Bál** a farsang első szombatján vagyis január 8-án lesz megtartva és a Szabadkai Sport Egyesület tagjai rendezik egyesületük javára. A százas bizottság már két hete, hogy működését megkezdte és iparkodik mindent megtenni, hogy ezen bál, mely eddig még mindig fényesen sikerült fesztelen és kedélyes legyen. Eddigi tudomásunk szerint részt fog azou venni egy a vidéki mint a helybeli előkelő, polgári és a katonai elem egyaránt. Itt helyben más meghívók nem adatnak ki, mint a falragaszok, de vidékre küldetnek, mivel a vidéki közönséget másuton meghívni igen bajos volna. Kik vidékre szándékoznak meghívót küldeni naponta azokat átvehetik a Sport egyesület helyiségében

(Vojnich palota.) Belépti jegyeket már kaphatni úgy az egyleti helyiségben valamint a rendezőségél. Személy jegy 2 frt karzati jegy 2 frt. 50 kr családjegy (3 személyre) 5 frt.

— **Váratlan áthelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Kendé Ferenc, zombori m. kir. állami főgimnáziumi tanárt Pancsovára helyezte át. A hir magát az áthelyezett tanárt is meglepte. Előzőleg nem tudott áthelyezéséről semmit, csak a hivatalos lapból értesült róla.

— **Körvadászat.** A szabadkai Diana vadász társaság f. hó 8-án Sáskalaposen körvadászatot tart. Találkozás reggel 6 órakor a Casinó vendéglőben.

— **Választás.** Báthmonostosi jegyzővé Muró Péter csataaljai jegyző választatott meg.

— **Az ó-becsei rablás.** Elmitettük a minap, hogy Ó-Becsen álarcos rablok jártak Freund József gyáros lakásán. Az egyik rablót sikerült kézrekeríteni Kánya József személyében; ámde az elfogott Kánya éjjel a börtönből megszökött s azóta nyoma veszett. A rabló csak most szabadult ki a váci fegyházból.

— **Fiókegylet Szabadkán.** A szabadkai díjnokok egy lelkes és szép számot tevő csoportja folyó évi november hó 25-én a helybeli törvényszéknél egybegyűlvén, elhatározták, hogy más nagyobb városok példájára Szabadkán is egy Országos díjnok egyesület és nyugdíjintézet, fiók egyesületét kívánják létesíteni ezen határozatukat 34. éllatva jegyzőkönyvi kérelmet terjesztettek fel az Országos díjnok egyesület és nyugdíj intézet központi elnökségéhez, ki is Darvai Rezső kebelbeli elnökét és Letső Elemér kebelbeli titkárát rendelte ki Szabadkára az itt f. évi december hó 5-én d. u. 2 órakor a helybeli törvényszéknél tartandó ülésre, melyre a Szabadkán működő díjnok magánhivatalnok és ügyvédi írnok urak saját érdekükben ez úton is tisztelettel meghívattak. *Vinkler József korelnök.*

— **Halálozás.** Zomborban általános részvételt keltett Scherer Jánosnak, Scherer Ferencz ottani ismert kereskedő atyjának elhunytja. Scherer 68 éves volt és tüdőgyulladásban halt meg.

— **Telefon Hirmondó.** A Telefon Hirmondó előfizetése csak a felszerelés napján veszi kezdetét és egyelőre senkire semmi terhet sem ró. Az előfizetési ívek aláírását azért gyűjti már most a vállalat helybeli képviselője Karsai Bertalan mert szükséges előre tudni, melyen aranyu munkálatok lesznek rszközlendők a Hirmondó létesítések, a mi tetemesen megkönnyíti a kivitelre való előkészületeket. *Heumann Mór — papír és zenemű kereskedő is elfogad szívességből előjegyzéseket.*

— **Gyászhir.** Kishegyesen nagyapja Cziráky József jegyző háznál meghalt Fetter János nyugalmazott óbecsei jegyző 2 éves igen szép leánykája, hosszú szenvedés után.

— **Leesett a háztetőről.** Sevcits Lázár ács, szombaton délelőtt részegen ment fel a Kolonits-féle emeletes ház tetőzetére, hogy ott egyetmást javítgasson. A sok szesz azonban elkábította, s így történt, hogy Sevcits elszedült és az utcára bukkott. A rögtön megjelent mentők életveszélyes sérülésekkel halmozva vitték a kórházba. Borzasztó belső sérüléseken kívül még a bal karját és a fejét is összezsuzta. Felépüléséhez kevés reménytel fűznek kezelő orvosai.

— **Tűz.** Mult hó 28-án a bács—kulai vásártéren Pejesik István kula kocsmáros vásári bódéja kigyulladt és földig égett. A tűz keletkezésének oka ismeretlen.

— **A kishegyesi urbéres bizottság** a járás felosztásnak mérnöki eszközésével Lásas szabadkai mérnököt biza meg. A szerződést az urbéri bírónak jóváhagyás végett már beterveztették.

— **Halál a vadászaton.** Az ó-bessenyői harmadnapos körvadászaton, melyen számos bácskai ur is részt vett, Vélcsov Gusztá véletlenségből agyonlőtte hajtóját Tuturilov Péter 24 éves fiatal embert. A lövés halálos volt, a szerencsétlenül járt hajtót édes apja, — kinek egyetlen gyermeke volt, — fiatal felesége és két éves kis fia siratják.

— **Megmarta a kutya.** F. hó 4-én Koncsek Katicza helybeli 9 éves lánykát az udvaron játszadozó kutyájuk megmarta. A leánykát a Pasteur intézetbe fogják szállítani.

— **A szabadkai ker. betegsegélyző pénztár** igazgatósága mint vigalmi bizottsága által f. é. február hó 14-én pénztár elhalt tagjainak árvai felsegélyezésére rendezett sorsjátékkal és felolvasással egybekötött táncvigalom jövedelméből az idén és úgy mint a mult évben karácsonyra szándékoznak az elhalt pénztári tagok árváit téli ruha és lábbelivel megajándékozni, — azon elhalt pénztári tagok árvái kik részesülni ohajtanak ezen segélyben f. hó 20-ig a pénztári hivatalos helyiségében jelentkezzenek.

— **B-Topolya község.** fogyasztási adó-bérlője felmondván a bérletet, a pénzügyigazgatóság m. hó 24-én kiküldötte B-Topolyára Kádár Ignác titkárát, hogy a bérletre nézve a képviselőtestülettel egyezkedjék.

Szerkesztői üzenetek.

F. J. Ó-Becse. Mulasztás volt, de a lap már megkérünk naponta legalább lev. lapot.

V. L. G. B. Csak sűrűn.

Dr. P. A levelet legközelebb visszaszármaztatjuk Kérünk megyei ügyekről levelet.

Dr. B. Apatin. Mért nem látogat meg soraival.

B-Álmás. W. Kedves és szellemes sorait kézhez vettük és gondoskodtunk arról, hogy tudomására jusson, ha ugyan a cikkíró szerénysége akadályt nem fog e részben elébünk gördíteni, hogy ki ir azon álnév alatt. Öszinte örömmünknek adunk kifejezést, hogy lapunkat a szépirodalmi tollal felkeresni akarja, meg vagyunk győződve előre is, hogy be fog válni. Addig is fogadja ödvözlötünket!

NYILTTÉR. *)

Köszönetnyilvánítás.

Hálás köszönetet mondok mindazoknak, kik boldogult atyám Deutsh M. Ábrahám temetésén részt vettek és részvénytülatkozataikkal fájdalunkat enyhítették.

Szabadka, 1897. december hó 4-én

Deutsch Jakob.

Dr. Pilisi Béla

ORVOS, SEBÉSZ, SZEMÉSZ ÉS SZÜLÉSZ

rendel külön

BŐRBETEGEK ÉS NEMI BETEGEKNEK (férfi és női)

a mikor szükséges „Operatio“ után is.

SZEGED, SZÉCHÉNYI-TÉR 8. SZ. (Jorney ház.)

Reggel 1/8—9-ig; délben 12—1-ig

délután 2—5 óráig.

Vidékről érkezőknek azonnali rendelés nyújtatik.

*) E rovat alattiakért nem vállal felelőséget a Szerk.

játékkal kísérve, roppant hatást tett. A taps vihar újra megindult és csak akkor szűnt meg, a mikor újra a férfiak jelent meg és elénekelték Lányi «Magyar Népdalait», mit ép úgy mint Abrasits Antal sikerült szavalatát élénk tetszésnyilvánítással fogadott a közönség.

Milassin Andor énekelt ezután, gyönyörű szép bariton hangja végig rezgett a nagytermen és a közönség elragadtatva tapsolt mindaddig, míg újra meg nem jelent a pódiumon Milassin Bandi és két szép magyar nótával meg nem toldotta programját.

Joó Aurél az egyesület vice karmestere ült most a pártját ritkító remek zongorához és Liszt egy valcerját, majd Chopin «Fantaisie improromptu»-ját játszotta el. A fiatal zongoraművész bámulatos technikájával mindvégig lekötötte a hallgatóság figyelmét.

Majd ismét *ifj. Frankl Istvánné* úrnő énekelt néhány magyar népdalt, de a lelkes közönség most már nem nyugodott addig, míg a művész még egyszer el nem énekelt a népdalokat.

Utolsó pontja volt a záró programnak a férfiak éneke, mely Horváthtól adott elő magyar dalokat. A fáradhatatlan karnagyot dr. Brenner Józsefet is számtalanszor megtapsolták.

Alig hangzott el az utolsó accord halvány viszhangja: a közönség már a csárdást járta és a kedélyes, barátságos, fesztelen jó kedvű mulatságnak csak a pirkadó hajnal vetett véget. Az első négyest vagy 70 pár tánczolta.

Jelen volt asszonyok: Balogh Györgyné, Birkás Gyuláné, Birkás Lajosné, Bogáromy Jánosné, dr. Brenner Józsefné, Budanovics Antalné, Czuda Edéné, Farkas Jánosné, ifj. Frankl Istvánné, Gyelmis Geróné, Haverda Boldizsárné, Haverda Mátyásné, Hallósi Ödönne, (Kelebiáról) Horvátovcics Ernesztne, Höbl Ferenczné, Jakobsics Imréné, Jó Dezsóné, Kiss Ábelné, Klein Gézáné, Krenczein Józsefné, Kosztolányi Árpádné, Lichtnecker Károlyné, Mucsy Györgyné, Nagy Péterné, Nagy Cz. Jánosné, Pálity Antalné, (Sándorból), Prokesch Ignáczné, Dr. Raskóné, Dr. Schaffer Mórné, Szilberleitner Ferenczné, Dr. Szilasi Fülöpné, Schosberger Józsefné, Sztojkovics Dusánné, Szigeti Józsefné, Takács Edéné, özv. Váli Józsefné, Vass Ádámné, Váli Gyuláné, Weitzenfeld Illésné, Vincze Györgyné, özv. Vojnics Fábriáné és dr. Wohl Józsefné. **Leányok:** Birkás Mariska, Czurda Leontin, Decsi Antika, Farkas Etta és Mariska, Hallósi nővérek (Kelebiáról) Haverda Mariska, és Ella, Janiga Juliska, Kiss Irma, Mucsy Anna, Prokesch, Őrszi és Mariska, Rudnyánszky Olga, Szigeti Ilonka, Szilberleitner Bianka, Schaffer Jolánka, Schnier Margit, Schwarcz Lujza, Vass Mariska, Weitzenfeld Aranka, (Trencséből) Váli Matild, Vojnics Őrszi és Lenke és Vukovics Terka.

S Z I N H Á Z.

Ripp Van Winkle. A legkitűnőbb operette, melyet Planguetta csinált. Azonkívül az egyetlen, melyben Ferenczy hibátlan, teljes. Minden szólam az ő hangjához idomított. Sugár éssz és szívet megvesztegető volt. Hogy gyönyörűen énekel azt sokszor elmondtuk, hogy behelző minden mozdulata, az is ismétlés már, de hogy alakja is elbódít, azt csak a hegyi tündér szcrepében tapasztaltuk. Kár-kár, hogy a szegediek mindent elhódítanak tőlünk. Torossi kedvetlenül játszott.

Dolovai nábob leánya került pénteken színpadra. A közönség véleménye nem kielégítő az előadásról. Ezt a véleményt mi

is osztjuk. Herczeg színművének minden szereplője tipikus alakká nőtt. Minden szó és minden legjeljes ismerős előtűnik. Azért nagyon kell vigyázni, nehogy az összehasonlítás kárára történjék a szereplőknek. Kiválót egyik sem produkált. Még az öltözködésben is találtunk kifogásolni valót. Legjobb volt talán (Tarján főhadnagy) Lomniczy), aztán Szentiranyné (Boros Ferike). A Jób Vilma szerepét Hatala Györgyikének osztottuk volna ki.

A madarász. Szombaton. decz. 4 én a Zeller Károly szép zenéjű operettjét hallgattuk. A társulat elsőrangú erői vettek benne részt. A tenorista szerepét Keresztély Flórának osztották. Ha ügyesebb volna a játéka, akkor elnézést tanusitanánk a helyettesi minősége iránt, de mivel mozdulataiból hiányzik az élet, a rugalmasság, azért türelmetlenül várjuk a tenorista érkezését. Egyébként énekével a közönség meg volt elégedve. Ledofszky Mariska mint a választó fejedelem neje, elég jól alakított. Hangja is visszatérni látszott, de játékaival nem vagyunk kibékülve. Alig van mozdulata, mely a természetesség színét viselné magán. Arcjátéka sem olyan, mely kifejezést kölcsönözne dalának. Az ő sikerének igen nagy hátrányára szolgál az, hogy Sugár elkényeztette izlésünket. Ma is ömlengett mindenki, mikor őt a Póstás Milka szerepében látta. Annyi kedvesség, olyan behelző és érzelmeket megvesztegető mojlakozik benne, hogy magával ragadta még azt is, aki szorgos megfigyelés és bírálat alá akarta vonni az ő színpadi szereplését. Olyan közel tud férközni szeretetreméltó esicsérgésével a közönség szívéhez, hogy teljesen urálja annak hangulatát. Emellett gyakran bámulatba ejt hangjának tisztasága, erőssége, gyönyörű csevegése és a könnyedség, melylyel a legnehezebb áriákat elénekli. Jó hallásának és iskolázottságának tudható be, hogy hamis hangot még nem hagyott el ajka. Ferenczy a madarászt játszotta jó diszpotjezióban.

A télen. Vasárnap is élvezetes estében volt részünk. Ritka népszínmű, mely a színpadi hatást annyi számitással használja ki, mint ez. A bonyadalom oly ügyesen és fokozatosan van szöve, hogy mikor a csomó nyitját megtaláljuk kellemes ámulás fog el. Eltér a beosztása is ennek a népszínműnek a többitől. A második felvonás végén éri el a felszárított kiváncsiság a tető pontját. Itt végét is lehetne szakítani a darabnak, mert a mi a harmadik felvonásban történik, azt már a képzelődésro bizhatná a szerző. Azért ezen is jót mulattunk. Az előadás is kitűnő volt. Sugár Aranka páratlanul kedves. Gyönyörűen énekelt és minden szavával rokonszenvet keltett. Kitűnően alakított Lomniczyne Minden gesztusa és mimikája találó és derűtséget keltő volt. Torossy Katicza élénken játszott. Ferenczy nem vitte túlzásba szerepét és azért tetszett. Ernyeai azonban nem felelt meg, mert énekelné nem tud. A zenekar figyelmeilen volt.

Törvénytészék.

— **A szabadkai kir. törvénytészéknél** e hét folyamán a következő felelővételű ügyek intéztettek el: Decz. 7. Szammer Mártonné c/a ifj. Szammer Márton és tsaí, Budincevcics Mária c/a Szekenderovics Lajos, Palotai János c/a Szabadka város, Kocsis Zsófia c/a Heller Mór, Vincze Lambert c/a Franczik F. és társa, Szárics Antónia c/a kőbányai serfőzde részv. társ., Csillag Béláné c/a Horváth Almási

István. Decz. 13. Előadó: Dr. Salánki. Paul Károly és tsa c/a Kriszhaber-Simon, Müller Józsefné c/a Dr. Nyitrai János, Rudinszky István c/a Bobula János. Előadó: Dr. Magai. Dűchek Antal és neje c/a Knébelspiesz József és neje, Tauber János c/a Bauhard István és társa, Singer M. és fia c/a Weiss Sámuel, Kiss Ábel c/a Kuluncsics Tamás, Lówy M. L. c/a Licht Izrael, H. Oehnieg & Weidlich c/a ifj. Fischer Lipót. Előadó: Dr. Raskó. Jeszenovics István, Szűcs Ödön c/a Szabó András, Rösenfeld Izidor c/a Zseny István.

— **A szab. kir. törvénytészéknél** e hét folyamán a következő végtárgyalások tartatnak: 1897. decz. 6. Szuvajcsics István sikkasztás; Szabó H. Teréz okirathamisítás, Szuvajcsics Ábrám sulyos testi sértés. Decz. 9. Páncsics Máté sulyos testi sértés. V. dákovics Márk szem. szab. megs. Lakatos Károly lopás. decz. 10. Szatmári Mihály hat. elleni erőszak, Engerth Ferencz lopás, Csik István hamis vád, Borbély János sulyos testi sértés.

— **Visszahelyezett aljárásbíró.** Kuszli Béla szablai aljárás bíró két évnek előtte hivatalos hatalommal való visszaélés és egyéb vétségek miatt állásátólelfüggesztették és ellene ügy bűnyemítői, mint fegyelmi eljárást tettek folyamatba. A két éven át húzódó vizsgálatok, fenyítő és fegyelmi tárgyalások végre f. hó 3-án befejezést nyertek és Kuszli Béla fényes elégtételt nyert, mert minden vád alól lett mentve és bírói állásába visszahelyeztetett.

— **Felhívás a szabadkai ügyvéd urakhoz.** Lapunk legutóbbi számában megírtuk, hogy mennyi abusust követ el törvénytészékünk iratártna a jogtalan leletelvételek terén s hogy ez az ember mennyi idő óta terrorizálja az egész ügyvédi kart azzal, hogy saját zsebének érdekében fejti ki leletelési mániáját. Már eddigel is az adatok nagy halmaza lekszik előtűnik, de minthogy nem csak utalni akarunk erre de ezt a nyilvánosság előtt a leghatározottabban igazolni akarjuk, tisztelettel felkérjük a helybeli ügyvéd urakat, arra, hogy a kezükben lévő vonatkozó adatokat lapunkhoz beküldeni sziveskedjenek. Ezzel a nagy adathalmazzal azt szándékoljuk elérni, hogy kimutassuk, miszerint azt az embert hivatalában hagyni nem lehet. Esetről esetre fogjuk ezeket az adatokat közölni. Nemcsak az ügyvédi karnak de a saját hivataluktársainak is átka ez az ember, aki a szó szoros értelmében utazik a másik becsületes ember fillérére. Mihelyt adathalmazunk csak valamennyire rendezve lesz, megnyitjuk az erre vonatkozó állandó rovatot.

KIADÓ ES LAPTULAJDONOS:

Krausz és Fischer könyvnyomdája Szabadkán

Dr. Blum László
orvostudor

és
fogorvos

lakását Petőfi-utca 88. sz. (fapiacz) saját házába (1-ső emelet) helyezte át.